

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Адреса: Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

МАНІФЕСТ БРИТАЙСЬКОЇ КОМПАРТІЇ ДО ПРОЛЄТАРІАТУ АНГЛІЇ.

Комуністична Партія Великої Британії видала маніфест з приводу засуду 12 комуністичних провідників.

ЛОНДОН, 27. листопада. Товариші, мусить бути збільшення організаційної праці в трейд-юніях, місцевих відділах Партії Праці і взагалі серед робітників. Вчора відбулося спільне засідання ради трейд-юнієвого конгресу і виконавчого комітету Партії Праці, на якому рішено заперестувати проти строгого засуду комуністів і розпочати кампанію за їх негайним звільненням.

Рішено видати зазив до всіх політичних та індустріальних робітничих організацій, щоб вони повели як найширшу агітацію за звільненням комуністів, стаючи в обороні прав свободи слова й друку.

НЕЗАВИСИМА ПАРТІЯ ПРАЦІ ЖАДАЄ УВІЛЬНЕННЯ КОМУНІСТІВ.

У виданому маніфесті каже, що є небезпекою для робітників припускати, що доктрина комуністів негальна.

ЛОНДОН, 1. грудня. Незалежна Партія Праці видала маніфест, в якому домагається звільнення 12 засуджених комуністичних провідників. В маніфесті сказано, що є особливою небезпекою для робітництва припускати, що доктрина комуністів є негальна. Велика маса робітництва вірить в них і буде далі слухати їх довіру.

ВЕЛИКА КОМУНІСТИЧНА ДЕМОНСТРАЦІЯ В СТОЛИЦІ КИТАЮ.

Демонстранти ходили до президента і домагалися утворення "народного уряду та озброєння пролетаріату."

ЛОНДОН, 30. листопада. Пекінський кореспондент "Дейлі Меїл" доносить, що в Пекіні відбулася в суботу велика комуністична демонстрація, яка була погрозою для китайської і чужоземної буржуазії. До зібраних робітників і студентів говорили промови, які напугували великі капіталістичні держави за поневолення Китаю.

КАНТОНСЬКІ КОМУНІСТИ ПЛАНУЮТЬ ОБЕДНАННЯ КИТАЮ.

ШАНГАЙ, Китай, 30. листопада. — Делегати з Гонг Конгу каже, що комуністи в Кантоні виготовляють план об'єднання Китаю під червоною диктатурою.

Уряд Полудневого Китаю вже довго знаходиться під контролем комуністів і тепер кантонські комуністи хочуть використати горожанську війну в північному Китаю для своїх цілей.

Остаточний вислід виборів до міської ради

НОВА МІСЬКА РАДА У ВІННІПЕГУ СКЛАДАЄТЬСЯ З 6 РОБІТНИЧИХ І 12 БУРЖУАЗНИХ АЛДЕРМЕНІВ.

Наслідком міських виборів, що відбулися минулої п'ятниці, міська рада у Вінніпегу буде складатися в 1926 році з 6 робітничих і 12 буржуазних алдерменів. В теперішній міській раді є 7 робітничих і 11 буржуазних представників. Робітнича репрезентація зменшилася з одного члена через упадок робітничого алдермена Джеймса в першій варті.

В першій варті вибрано троє буржуазних алдерменів: Мек-Дайрмид, Ленерда і Соливана. В другій варті вибрано одного робітничого алдермена: Флая, та двох буржуазних: Дейвідсона й О'Гейра. В третій варті вибрано двох робітничих алдерменів: Блумберга й Джонса, та одного буржуазного: Бері.

ОБЧИСЛЮВАННЯ ГОЛОСІВ В 3. ВАРДІ.

Розподілення голосів в третій варті, наслідком чого зістав проголошений вибраним Джонс, а не тов. Попович, хоч той останній мав 267 голосів — одинок більше від Джонса, представляється урядом так:

При другому численню голосів відпав Рейнолд і його голоси розділено в такий спосіб: Бері дістав 192, Блумберг 22, Джонс 22, Палмер 83, Попович 3 і Якимішак 15.

При третьому численню відпав Палмер і його голоси пішли так: Блумберг дістав 137, Джонс 265, Попович 18 і Якимішак 65.

ЗВІЛЬНЯЮТЬ ІРЛЯНДСЬКИХ В'ЯЗНІВ.

ЛОНДОН, 28. листопада. Делегати з Дублину доносять, що ірландські республіканці зробили вчора наїзд на тамошню в'язницю Мавіт Джай і звільнили з неї 19 республіканських в'язнів.

Газети подають, що республіканці перебували за ґратами і вийшли до в'язниці, ніби ведучи нових в'язнів. Коли дісталися до середини, витягнули револьвери й примусили в'язничу сторожу освободити в'язнів.

ПРОЛЄТАРСЬКА ПАРТІЯ В ЯПОНІЇ.

ТОКІО, Японія, 26. листопада. — В Японії основано нову робітничу партію п. н. Пролетарська Партія. Вона розпочне свою діяльність з дня 1. грудня і буде брати участь у всіх виборчих кампаніях.

Головні точки програми нової партії такі: призначення рівних горожанських прав для всіх класів населення, заведення 8-годинного дня праці, знесення вищої палати парламенту й ин.

Міністерство втрутілося в справ, даючи дозвіл на організацію партії, перестерегло її основателів, що партія буде закрита, якщо вона виявить революційні тенденції.

АРІСТІД БРІАН СФОРМУВАВ НОВИЙ ФРАНЦУЗЬКИЙ КАБІНЕТ.

В новому уряді він є прем'єром і міністром закордонних справ, а експрем'єр Пенлеве є міністром війни.

ПАРИЖ, 28. листопада. Арістід Бріан повідомив сьогодні президента Думерга, що йому вдалося створити новий французький кабінет. Є це вже восьмий раз, що Бріан стоїть на чолі французького уряду. Склад нового кабінету такий: Прем'єр і міністер закордонних справ, Арістід Бріан. Міністер внутрішніх справ, Каміль Шотам, який був міністром справедливості в кабінеті Пенлеве. Міністер справедливості, Рен Рено. Міністер фінансів, Люїс Люшер. Міністер війни, Поль Пенлеве. Міністер публічної інструк-

ції, Едвард Далад'є. Міністер моринарки, Жорж Лейр. Міністер торгівлі, Дан'єль Вісанс. Міністер публічних робіт, Анатоль де Монзі. Міністер праці, Люїс Дуратур. Міністер колоній, Леон Пер'є. Міністер рільництва, Жан Дуран. Міністер пенсій, Поль Журден. Більшість міністрів були в останньому кабінеті Пенлеве. Новими міністрами є: Рено, Люшер, Лейр і Журден. Новий кабінет є правіший, як був попередній.

ХОЧУТЬ БИТИ ФРАНЦІЮ У ВСІХ МАГОМЕДАНСЬКИХ КОЛЬОНІЯХ.

Провідники революції в Сирії вислали емісарів до Альжиру, Тунісу й Індо-Китаю з метою викликати повстання.

ЛОНДОН, 30. листопада. Делегати з Гайфи доносять, що провідники сирійської революції плянують випустити війну Франції у всіх її магомеданських кольоніях і вислали емісарів до Альжиру, Тунісу й Французького Індо-Китаю з метою викликати там повстання. Вони вислали також представника до Мекки, щоб він наклонив на їх сторону султана Ібна Саїда.

БЕИРУТ, Сирія, 27. листопада. — В місті Гомсі, в північній Сирії, вибухли свіжі розрухи повстанців і багато шкіл замкнено. Два кораблі висадили французьке військо з Тріполісу і воно помашєрує до Гомсу. Залізниця між Гомсом і Рас Балбек є перетята. — Друзи, подібно як і Ріфи, воюють з надзвичайною відвагою і завзяттям.

В ІТАЛІЇ АРЕШТОВАНО В ОСТАННІХ ЧАСАХ 2.500 КОМУНІСТІВ.

Арештування переведено в зв'язку з мнимим викриттям заговору на життя італійського прем'єра Муссоліні.

РИМ. — В зв'язку з мнимим викриттям заговору на життя прем'єра Муссоліні, в Італії арештовано в останніх часах 2,500 комуністів. Всі арештованих обвинувачується в заговорах проти уряду, в організації бойових дружин і т. п.

Між арештованими є Вітторіо, секретар організації відомої під іменем "Охорона Селян", яка належить до Селянського Інтернаціоналу; Едмондо Фелозо, журналіст; Фастаді і Кокі, редактори комуністичного органу "Юніта" і багато інших.

Поліція вривається в помешкання комуністів і перевіряє все до горн ногами, сподіючись знайти літературу і зброю. Арештованих комуністів б'ють в жорстокий спосіб.

В ІТАЛІЇ СКАСОВАНО САМОУПРАВУ ГРОМАД.

РИМ, 27. листопада. — Сьогодні увійшов в життя розпорядок фашістського уряду про скасування самоуправи громад. На підставі цього розпорядку по цілій Італії усунуено від влади около 7,500 бурмістрів, а їх місця заняли урядники, назначені центральним урядом.

БУРЯ ЗРОБИЛА ФРАНЦУЗАМ В МАРОККО ВЕЛИКУ ШКОДУ.

МЕССІНА, Сицилія, 30. листопада. — Італійський малий військовий корабель "Сант Антонія" затонув під час бурі разом з цілою своєю залогою. Подібно про катастрофу бракує.

ФЕЗ, Марокко, 30. листопада. — 30-секундний циклон, що навістив французьку авіаційну головну квартиру, знищив 67 а-

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
M. Popowich, Secretary.

Subscription per year \$4.00
Telephone: J 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень.
— виходить, четвер і суботу.
Виде Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Причард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, хіба що дописувачеві визначено, що бажав звороту свого рукопису на випадок його непомічення та залучити поштовий стемпель на його переписку.

ПІДПИСАННЯ ЛЬОКАРНСЬКОЇ УГОДИ.

В Лондоні зібралися представники сімох європейських держав, щоб підписати Льокарнську угоду. І підписали її за Велику Британію, Францію, Бельгію, Німеччину, Чехословаччину, Польщу і Італію. Льокарнською угодою зобов'язалися ці держави жити в мирі між собою і полагоджувати свої спори за існуючі зараз свої границі при допомозі арбітраційного суду. Дипломати й преса забалакали про нову еру миру в Європі. Говорили, будуть то за цім підписанням Льокарнської угоди піде бодай частинне розроблення. Ніби-то хтось десь вже збірється скликати для того цілі конференції. Здається ніби йде до крашого. І чому не радіти-б таким вісткам? Хто-ж не бажав миру? Особливо бажали його працюючі маси, що в кожній війні все падає жертвою і платять її ціну своєю кров'ю і життям.

А отже нема чий радити, бо всі оті балакани про тривалі мир є обман і брехня. Хто балакає про мир і підписує угоди про його дотримання? Та ті ж самі держави, що такі тепер воюють в різних частях світа і в себе дома збройною силою подають угнетені працюючі маси й закріпощені народи. Що робить Франція в Мароко і Сирії? Що робить Англія в своїх колоніях? Що робить Польща на окупованих польо західних українських землях? Що робить фашистські горлозиви в Італії? Скряпа проливають кров, скряпа воюють. Про який же мир можуть вони балакати?

Мова між ними йде про мир між собою. Значить, погоджуються вони, наскільки це можливо, не битися за те, що вони в часі війни позгарбували. Це й погоджуються допомагати собі проти одного їхнього спільного ворога, проти Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Це й найважливіше! І не тому, щоб С.Р.С.Р. думав напасті на них, зовсім ні. Навпаки, вони готувалися на випадок, коли їм вигідно буде напасті на С.Р.С.Р. Це змову виявлено отверто під час обговорювання Льокарнської угоди в німецькому райхстагу. Перед у ній веде Велика Британія. Німеччину витягнуто у цю змову Льокарнською угодою.

Ні, Льокарнська угода не є провозвісником мира. Вона тільки створила одне нове угрупування для майбутньої війни. Балакати про мир є тільки одурюючим газом на людські мізки, який приспівають, щоб відвернути увагу від дійсних імперіалістичних намірів і планів.

Капіталістична господарка опирається на виганськові, грабіжі і насильному розобві. Як-же можна говорити про мир тоді, коли основи тої господарки не змінені? Чи можна собі уявити панування великих імперіалістичних держав над колоніальними народами, коли-б вони розробілися? Ба навіть між самими державами, що підписали Льокарнську угоду, хіба вже зникли всі суперечності? Треба бути дуже наївним, щоб повірити цій новій мировій байці. Працюючі маси не повинні ні на хвилину забувати, що тільки переміна капіталістичного ладу може бути дійсною гарантією трівого мира.

ПРОГРЕСИВНА ЗРАДА.

Часопис "Вестери Продюсер", орган Саскечеван Грейні Гроверо Асоциейш'н, Гіт Пулу і Фармерської Юнії Канади, речник прогресистів, виступив отверто за тим, щоб прогресивні послы в домініальному парламенті пішли на зустріч консервативному провідникові Мієнові і допомогли йому сформувати правительство. В редакційній статті п. и. "Чи прогресисти повинні поперти Мієна?", цей часопис заявляє:

"Прогресисти не можуть відкинути думки про можливість певного порозуміння з Мр. Мієновим без серйозної застави. Мр. Мієн має найкращий групу в парламенті і консерсатиє є логічним чоловіком, який повинен бути покликаний до сформовання правительства."

Вказуючи на те, що прогресисти не зможуть все одно виконати великої частини своєї програми, що від лібералів нема чого надіятися добра, а також, що Мієн будим-то не пробувати переконати своїх пропозицій, що до підвищення мита, той ніби-то фармерський часопис каже:

"Серед таких умовин, який є обовязок прогресистів? Вони повинні дати Мр. Мієнову угоду сформувати правительство."

"Кали-ж воно буде вже сформоване, вони не повинні брати на себе відповідальність за примуснення до сільських нових загальних виборів (а без їхньої угоди до нових виборів ніхто не допровадит), хіба що консервативна законодавча програма дефинітивно противляса-б їхній."

Ось вам і прогресисти, заступники фармерських інтересів. Такої явної зради фармерських інтересів мабути ніхто з членів вище загаданих фармерських організацій ніколи не надіався. Особливо членство Фармерської Юнії Канади мідє адноване таким становищем їхнього пів-офіційного органа. Нема мови, що "Вестери Продюсер" висловлює думку прогресивних верховодів, а навіть що найменше частини самих прогресивних послів.

Отже прогресивні верховоди скинули маску, шпунули свою "фармерську програму" в кут і пішли за всемогучим голосом найбільших ворогів фармерства, фінансових і індустриальних панів Канади, який репрезентує Мієн. Як це пояснити? Неавиство до лібералів, особливо до правительства Доінґа в Саскечевані? Чого-ж тоді прогресистам йти до ще більших ворогів фармерських інтересів — до консерватів? Співробітництво прогресистів з лібералами може бути ще як так зрозуміле, але з консерватами може їх поєднати тільки чорна зрада і цілковите запродання фармерських інтересів.

"Вестери Продюсер" забалакав так, як може говорити тільки купленний часопис. Не виключене є й те, що за його голосом підуть деякі прогресивні послы, яким вигідніше втримати свої

поземські посади і не ризикувати їх на випадок нових виборів. Попри посади перепаде їм ще дещо від добрих панів, яким віддадуть вони свої послуги. Прогресисти, одним словом, знайшлися в домініальному парламенті в такому вигідному положенні, що можуть торгуватися з лібералами й консерватами і добре на цьому заробити. "Вестери Продюсер" зовсім не говорить про те, щоб виторгувати в консерватів якісь уступки в користь фармерів. Він вже, що це все одне неможливе і радить йти панам на службу, бо так їм належиться.

Товариші фармері, що належать до фармерських організацій в Саскечевані! Візьміть ви прогресивних панських наймитів за обшивки та геть пониждайте їх з своїх організацій на смітник і прикрийте добре, щоб не смерділи.

НЕВИКОНАНЕ НАШЕ ЗАВДАННЯ.

Місяць листопад — це місяць класово-свідомого пролетаріату. В цім місяці пролетаріят зробив небувалий в історії крок вперед. Хто-ж не знає про Велику Жовтневу Революцію 1917 р. Червоний жовтень лишилося на завжди святом побіді. І в нас відбуваються концерти в пам'ять Побіди у угнетених. Однак свята-концерти є лише пів-свята. Друга частина того свята має серйозний характер — поглиблення і розширення комуністичної активності в боротьбі за перемогу над капіталістичним угнетом. Тому мозок і воля пролетаріату Комуністична Партія, місяць листопад (по старому стилю — жовтень) призначує на "місяць рекрутаційний". В тім місяці країні сини робітничих класів вступають в члени Компартії.

У нас та справа рекрутації на початку місяця була також порушувана. ЦЕ.К. К.П.К. далі каже: "500 нових членів в Компартію". Наша преса ту справу також обговорювала на своїх сторінках. "У.Р.В." справу рекрутації обговорювали на початку листопада.

А як поставилися до рекрутаційного місяця наші відділи, гуртки та кожний член з'окрема, годі зараз відповісти. Прийдеться нам повторити собі слова Леніна: "Не має права назвати себе комуністом той, хто не виконує рішень Партії".

Партія ухвалила рекрутаційну кампанію, вона обовязково мусить бути переведена. Не для "відцепного" перевести без результатів пропагандові мітінги (як слухно зауважено в "У.Р.В." з 8. листопада), але серйозно по партійному треба ставитися до рекрутаційної кампанії. Серед нашого робітництва є дуже багато чесних і свідомих робітників чи то в рядях братніх організацій як ТУРФДІМ, Р.З.Т., та серед наших симпатиків поза організацією, які не є членами Компартії. Обовязком кожного партійного члена є втягнути ЧЕСНИЙ елемент безпартійний в ряди Партії. Партійні члени повинні навчитися підглядати серед робітників матеріал підходящий в Партію і зробити безпартійного члена, кожний член мусить те рішення виконати.

Кампанія преси минула, зарплата повинна наступити рекрутаційна кампанія, не довга, але серйозна та успішна. Компартія різниться від всіх партій світа і стоїть вище всіх партій через те, що її рішення (Компартії) обовязково виконуються. В нас також рішення Партії виконуються. Додамо цього хай буде коротка рекрутаційна кампанія та успішні зв'язи з неї.

Невиконане завдання — виконаємо.

Партійний.

ЗА ПАНСЬКУ ЛАСКУ І ОХЛАП.

Колісь, ще перед війною, консервативна й ліберальна партії удержували цілу зграю українських наймитів у різних частях Канади. У Вінніпегу видавалися ріжкого рода газетки: "Канада", "Вісці" і багато інших, які видавалися за ті ж самі консервативні й ліберальні роші для затемнення українських робітників і фармерів. Роботу в цих редакціях виконували українські хруні. Працювали у панів, щоб держати українське робітництво в темноті і покори та продавали його одній, або другій партії за Юдні гріш.

Під час виборів можна було бачити цілу армію цих підлятих тварин. Працювали для тих, хто більше платив, продавали українських робітників і фармерів на право і діво. Для них найвищим їхнім ідеалом були — гроші. Вони — як лисав Шевченко — "любили на брата шкуру, а не душу".

Історія минувшини, шоденне гірке життя робітничої класи, навчили й українських робітників і фармерів багато того, чого вони не знали попередно. Ріжні збирки, продажі фальшивих обондів для т. зв. "галицького уряду" і т. и. доказали українським робітникам і фармерам, що ім більше не подорозі з цими Юдами — українськими "патріотами". Українське робітництво і фармерство відступило від цих мініяльців і почало переходити до лав зорганізованого робітництва, до своїх класових організацій, які повстали із самої потреби, а не засновані одиницями лише для торговлі. "Патріоти" збанкрутували морально і матеріально, бо деякі "визначніші" навіть потратили й свої помешкання на "гройєн експедицїа".

І ось в минулих місяцях виборах у Вінніпегу українські панники пішли на службу до панів. Так, так, вони не хотять чесно працювати, а шукають за "манною", шукають за консервативними й ліберальними охлапами.

Виставили кандидатуру українського панка-адвоката проти кандидатури т. М. Поповича, робітничого кандидата для того, щоб доказати панам свою вірність.

Українські панки не ставили свого кандидата на те, аби йогам виборити, а лише на те, аби перешкодити виборам робітничого кандидата т. М. Поповича і інших робітничих кандидатів, ім (українським панкам) ходить лише о те, аби відзискати у панів втрачене довіря і прохвалитися відтак перед своїми підледаванцями, що вони ще й далше вірні їм, вірні навіть тоді, коли вже дістали кільканайцять здорових копняків. Оце така політика українських нікчемних політиків. Ім в голові охлала а не народна справа.

Українські панки пішли на у службу консервативної партії, поцітували в черевик дря Блайка і той номінував їх кандидатами. А хто-ж то є ті консервативні панни? Чи не пам'ятаете товариші робітники, хто відзискав і ваших товаришів та знайомих до воєнних таборів в Калускейсінг? Хто заставляв вас і ваших приятелів реґіструватися? Хто відбирав вам політичні права — право голосу? Хто заборонив газети? Хто заборонив вам вільні сходища та збори? Хто трюндив проти вас робітників других народностей? Хто описав вас, як "ворожих і небезпечних чужацьких"? Тямите? Як призабували, та верніться до 1914 — 19 рр., а тоді певно пригадаєте собі, бо ви в той час були виконувачами роботи, як "ворожий чужинець". Це були консервативні і їх уряд. І до них тепер пішли на службу українські панки. А що самі не мали сили, то залучилися з польськими панниками і ксьондзами. Бо ім конервати наказали виступити однім фронтом проти робітників.

Така вже їх-рабська продажна душа.

М. Тміл.

ВІДГОМІН ВІННІПЕГСЬКИХ ВИБОРІВ.

Правда переборола брехню.

Вибори до міської ради у Вінніпегу вже відбулися, але робітники й робітничі, особливо українські, в північному Вінніпегу ще про них скряпа балакають і здається на довго їх не забудуть. А не забудуть цих виборів робітники й робітничі північного Вінніпегу, особливо-ж українські, тому, що тут провадилася найзав'язтіша виборча боротьба. Причиною тої зав'язтої боротьби було те, що в цей застані міста був комуністичний кандидат на алдермена, т. М. Попович. Проти нього вживала панська класа всіх можливих способів і засобів, щоб не допустити до його вибору.

В тій цілі висунуено кандидатуру русинського адвоката Якимішака, докрутки якого зскупчилися всі русинські і польські, німецькі й російські чорносотенні панські наймити, всі виборчі гієни. Вживали вони найпідліших брехней, наклепів, злаякувань, щоб тільки збити з пантелику й задурманити націоналістичним шовінізмом і релігійною нетерпимістю робітників. Ці брудні панські наймити своєю брудній лютючці, поплідуванні за ріжні українські й польські товариства назвискима людей, що деякі з них про це не мали поняття і публічно запротестували проти шахрайського вживання їхніх назвиск, назвали робітників, що стояли за кандидатурою т. Поповича, "громадкого мольососів і неослих мандрівників" та "горсткою хлопчаків, що самі не мають голосу". Самі-ж вихваліяся, що вони репрезентують аж 38 ріжних українських, польських, німецьких і російських товариств, в яких будим то є "поверх п'ять тисяч членів" (їх власний підрахунок в лютючці). В "Укр. Голосі" назвали робітників, що стоять за "комуністичним кандидатом "божевільними й розбійниками". В своїх негідних нападах на своїх мітінгах вживали всяких невірних вигуків, підійли і негідних брехней. В день виборів мов оскажені кричали. Були й здороворо пні між ними, що свідчить, що грошей хтось їм достарчив і агенти, які звичайно продають себе за пару долларів, на цей раз теж не сповняли своєї служби за дармо.

А який був вислід? Робітники і робітничі, що їх зав'язали панські наймити "горсткою хлопчаків, що самі не мають голосу", віддали на т. Поповича 1,945 голосів (одинок), не рахуючи зіпсутих і відкинутих бальотів, а їхній-панський кандидат Якимішак, що будим то мав за собою 38 товариств із п'ятьма тисячами членів, відстав 1,252 голоси. Всі їхні кандидати ганебно провалилися.

Всі брехні панських агентів вишйшли на верх. Показалося, що такі їхні "організації", як "політичний клуб", "громадський клуб", "консервативний клуб", це "блэф", це неіснуючі організації, від яких панські агенти завжди виступають

Дixonem, попирали MyVity'ego. A gdzie oni są dzisiaj? Czy los pracujących mas już tak się poprawił, że ich "zbawienie" wpłynie są zbyteczne! Nie! Masz pracujących nie mają się weale lepiej dziś, niż miały się wówczas, gdy ci państwo zawracali nam głowy swoją doktrynerją niedowarzoną i dziś nam potrzeba kogoś, kto by zadbał o nas. A gdzie są ci heroje mas robozczych? Sami się dostali na tłuście "joby" i my dla nich już nie istnujemy, my im już nie jesteśmy potrzebni. Tak samo postapi i Popowicz i Blumberg i cała ta garść karierowiczów, którzy raczą nasze umysły, zatrąwają nasze dusze. Zrujnowali oni zaufanie obeogo kapitału do naszego miasta. Ich propaganda działała to, że kapitał, który przecież nie jest niezem innem jak tylko oszedzności mas robozczych, boi się Winnipegu. Kapitał ten szuka lokacji gdzie indziej. A my siedzimy z założenymi rękami, szukamy roboty, u której nie łatwo i ciężko. Wprawdzie, stosunki nieco lepsze są dziś niż były w roku zeszłym o tej porze. Za rok będą jeszcze lepsze niż dzisiaj. Od nas samych to zależy. Ale może to nastąpić tylko wtedy, gdy solidnem poparciem kandydatów statecznych, zrównoważonych dowiedziemy światu, że Winnipeg nie jest Bolszewją. Głosyjmy zatem za Jakimiszczakiem, Komaneim i Dr. Sędziakiem. Niech nikogo nie branie przy urnach wyborczych.

Комитет З'єднаноєх Towarzystw Українських, Німецьких, Польських і Російських.
Dr. Dyk, przew.
J. Bojaniwski, sekr.

но зробило дальший поступ вперед і буде боротися дальше за свої інтереси ще з більшим завзяттям і крок за кроком буде завойовувати належні йому права.

Ці вибори виявили дальший зріст впливу Комуністичної Партії серед робітників всіх національностей цього міста. Під час, коли вплив Независимої Партії Праці слабе, бо вона виступає що раз більше як якась буржуазна ліберальна партія, а не як робітнича, Комуністична Партія бере провід в боротьбі робітників проти капіталізму і робітничих Юдів за їх класовими гаслами й домаганнями. Независима Партія Праці втратила під час цих виборів значне число голосів, втратила також одного алдермена (в першій варді) і двох шкільних трестів. Комуністична Партія здобуває за кожним разом більше прихильників і е надія, що вже в недалекому майбутньому робітництво Вінніпегу вишле комуністичних борців своїми представниками до міської ради і до парламенту.

Всі свідомі робітничі й робітничі, що в чесний спосіб і правдою дали належну відповідь дурному панському наймиту, повинні тепер приступити до дальшої праці над озсвідомлюванням тих робітників й робітничих, що ще далися одурити і звести до дороги. Покажіть ім, що зробили продажні Юди й хруні. За запродання їхніх голосів деякі з них дістануть посади в панів (в Сініара то-що), а деякі за кілька долларів продавали своїх братів. А що з того тим робітникам і робітницям, що їх послухали? Що їм пани дадуть за те, що вони свої голоси змарнували? А змарнували вони свої голоси зовсім на дармо, бо їх вчили, щоб тільки одинок значили для "своїх" кандидатів. Коли відтак усунули Якимішака, то з його дванайцять соток голосів поверх тисячу кинули в кш і нікому не зарахували, бо не було на бальотах позначених дальших номерів. Так само Команових голосів майже дві тисячі тільки за одинками і пішли до коша. Ці люди, що на тих кандидатів так голосували, могли й не йти до голосування, бо їхні голоси все одно не були нікому раховані після усунення їхніх кандидатів. Англійська преса дивується такому марнуванню голосів. Але панські наймити умисно так вчили одурених ними робітників і робітничих, щоб змарнувати їхні голоси, щоб часом вони не пішли на робітничих кандидатів. Треба тепер пояснити тим робітникам, як їх обмануло.

Нині передрукуюємо слово в слово з часопису "Gazeta Katolicka", який видають в Вінніпегу польські ксьондзи, відозву українських патріотів. Щоб сховати своє лице перед українським загалом, вони цієї відозви не помістили ні в одній з українських газет, лише в польських газетах: "Gazeta Katolicka" і "Czas".

Читайте і судіть самі!

79 Голосів бракувало до вибору.

Тов. Попович був третім з ряду кандидатом, що до числа голосів (одинок): Беррі мав 2,622 гол., Блумберг 2,312, тов. Попович 1,945, Джонс 1,678. Так преса, як і всі зацікавлені виборцями, були майже певні, що т. Попович буде вибраний, бо Джонсові бракувало ще майже 300 голосів, щоб зрівнятися з т. Поповичом. Однак при усуненню кандидатів, що мали менше голосів і зараховувано їхніх бальотів для тих кандидатів, що для них на тих бальотах були позначені двійки, трійки або дальші номери, Джонс дістав 79 голосів більше від т. Поповича. Навіть з оскажених кричали. Були й здороворо пні між ними, що свідчить, що грошей хтось їм достарчив і агенти, які звичайно продають себе за пару долларів, на цей раз теж не сповняли своєї служби за дармо.

А який був вислід? Робітники і робітничі, що їх зав'язали панські наймити "горсткою хлопчаків, що самі не мають голосу", віддали на т. Поповича 1,945 голосів (одинок), не рахуючи зіпсутих і відкинутих бальотів, а їхній-панський кандидат Якимішак, що будим то мав за собою 38 товариств із п'ятьма тисячами членів, відстав 1,252 голоси. Всі їхні кандидати ганебно провалилися.

Всі брехні панських агентів вишйшли на верх. Показалося, що такі їхні "організації", як "політичний клуб", "громадський клуб", "консервативний клуб", це "блэф", це неіснуючі організації, від яких панські агенти завжди виступають

Dixonem, попирали MyVity'ego. A gdzie oni są dzisiaj? Czy los pracujących mas już tak się poprawił, że ich "zbawienie" wpłynie są zbyteczne! Nie! Masz pracujących nie mają się weale lepiej dziś, niż miały się wówczas, gdy ci państwo zawracali nam głowy swoją doktrynerją niedowarzoną i dziś nam potrzeba kogoś, kto by zadbał o nas. A gdzie są ci heroje mas robozczych? Sami się dostali na tłuście "joby" i my dla nich już nie istnujemy, my im już nie jesteśmy potrzebni. Tak samo postapi i Popowicz i Blumberg i cała ta garść karierowiczów, którzy raczą nasze umysły, zatrąwają nasze dusze. Zrujnowali oni zaufanie obeogo kapitału do naszego miasta. Ich propaganda działała to, że kapitał, który przecież nie jest niezem innem jak tylko oszedzności mas robozczych, boi się Winnipegu. Kapitał ten szuka lokacji gdzie indziej. A my siedzimy z założenymi rękami, szukamy roboty, u której nie łatwo i ciężko. Wprawdzie, stosunki nieco lepsze są dziś niż były w roku zeszłym o tej porze. Za rok będą jeszcze lepsze niż dzisiaj. Od nas samych to zależy. Ale może to nastąpić tylko wtedy, gdy solidnem poparciem kandydatów statecznych, zrównoważonych dowiedziemy światu, że Winnipeg nie jest Bolszewją. Głosyjmy zatem za Jakimiszczakiem, Komaneim i Dr. Sędziakiem. Niech nikogo nie branie przy urnach wyborczych.

Комитет З'єднаноєх Towarzystw Українських, Німецьких, Польських і Російських.
Dr. Dyk, przew.
J. Bojaniwski, sekr.

ЛИСТ З ЛУЦЬКОЇ ТЮРМИ.

Наша редакція отримала листа від однієї з українських газет в Галичині для опублікування. Той лист написав в'язень з луцької тюрми на Волині, в якій недавно під час бунту польська шляхта застрілила одного в'язня.

Лист цей писаний до однієї з українських газет у Львові, але що його цензура все одно не пропустила-б, то та редакція переслала до нас для опублікування. Лист звучить:

Тов. Редактор!
Дозвольте поділитися з товаришми читачами вашого часопису своїми переживаннями і спостереженнями в луцькій в'язниці.

Луцька в'язниця переповнена в'язнями в повному значенні цього слова на 150—181 проц. Загалом кількість в'язнів хвиляється біля числа 500, тоді як згідно з приписами може міститися до 300 душ. 30 проц. загальної кількості в'язнів є в'язні політичні, з котрих може 10 проц. набереться тих, що відбувають кару по постанові суду, а решта саділі по 15—18 місяців сидять селяні й робітники без сліда, без видимої підстави, хіба може за те, що Українець і що більше або менше писемний. Страх як не любить польська буржуазія писемного Українця! Раз він Українець та ще й писемний, він уже й є, на думку влади політичний! Слово "політичний" у нас на Західній Україні значить слово "комуніст". Так його уживають селяне, так його розуміє і влада. І не дивно. Здорова політика скерована для скасування всіх кордонів, для забезпечення миру поміж працюючими в сільській політиці комуністами; політика, що дає про матеріальний добробут робітника й селянина, про надання йому такої-ж права в управлінні державою, яке він займає в продукції, залишає в нас чужою комуністичною. Нищення всього, що зале, а закріплення та впровадження всього, що добре, є такою стремління комуніста. Це розуміє всякий утилий громадянин, навіть і торгаш-капіталіст, який в Україні каже: не дивно, що в нас у в'язницях сидять під словом "політичний" всі більші од менші прихильники радянського ладу.

Але влада не розуміє, не хоче розуміти, що політичний в'язень, відірваний від продукції, залишає родину на аську звільнення, не розуміє і не хоче розуміти, що не з якихось власних притх йому захотілося державного перевороту, а що зі святої необхідності потрібно боротися проти них, проти

нужди, голоду й темноти величезної більшості громадянства. Натомість добре розуміє буржуазна влада, що з крахом капіталізму наступить крах і її державного панування. Тому всіми силами стремить аби зліквідувати, затримати бодай на який час революцію, яка висить над капіталістичною Європою, як меч Дамокля. Розбивши революційні ряди працюючих, замкнувши передових борців у в'язниці, влада хапається за всілякі засоби. Понаймала цілу плеяду жреців, які ще невідлі відправивши за "христолубиве правління" починає цілу лекцію, в якій грозить прокляттям, гієною огненною всім тим, хто так чи інакше виступає проти божого даної нам влади. Та, ба, не вірять, ні попам, ні хсьондзам, ні рабинам, одно вірять те, що незабаром прийде сточити останню боротьбу з ворогом і відповідно до цього підготувати свій дух і тіло. Вірять також, що ця остання боротьба буде, мусить бути, переможною. Тому часу дурно не тратьте в навчаннях, лекціях, вправах. Організованість, обов'язковий атрибут кожного комуніста у в'язниці стоїть також не на останній шаблі. За свою кривду, навіть там у в'язниці, далеко від світа, від якої будь справедливості, вміють упімнутися. Єдиний спосіб боротьби, який залишився нашіми товаришам, що знаходяться за ґратами, є голодівка. Борються аж до самої голодової смерті, а в кращому разі утримувати на віки своє здоров'я, може тільки організованість, витривалість комуніст, а в луцькій в'язниці ми сточували протягом цього року аж 3 так не безпечних, так важких голодівок і майже всі 3 з деякою перемогою.

Остання наша голодівка, про яку напевне вже чуло громадянство Радянських Республік була в серпні цього року. Стали до боротьби до 150 осіб, політичних в'язнів. Не вимагали ми чогось неможливого, а все те, що по кущах капіталістичних законів нам належить: звільнення невинних, щоденні 2-годинний прохід, відсутність цензура література, людська відношення адміністрації то-що. Досить таки охрانی й та перекалася нечуваною це в Луцьку голодівки, й прийнялася ця залишає родину на аську звільнення, не розуміє і не хоче розуміти, що не з якихось власних притх йому захотілося державного перевороту, а що зі святої необхідності потрібно боротися проти них, проти

пом тов. Гвасинський. Потім збройною силою забрали наш "страйковий" комітет, закували в ґайдани й повкидали в карцер... Але й голодівки нічого не помагають у нас, бо що сьогодні вибере хто ціною крові, ціною жертв, на другий день відбирається. Це так звало демократія завжди робить так: коли загрозить її існуванню, то в час небезпеки обіцяє, а по небезпечі зась... То тільки укріплює в нас віру, що не перетракаціями, не умовами злобудемо собі волю, а збройним організаціями, однолітими повстаннями.

В'язень.
P.S. В останні часи одержали ми відомості з Білостоцької тюрми, куди вивезли товаришів з УРПО (Українське Ре-

волюційна Повстанча Організація) і котрі до недавня перебували в луцькій в'язниці (завлали після останньої нашої голодівки їх вивезли в Білостоцьку кріпость, щоби розбити наші сили), вони нам передають, що їх положення страхотливе, на них то влада і звало всю помсту за наслідки голодівки. Щоби більше поміститися над в'язнем, влада змушувать над його безброною родиною, відмовляє її в роботі, наражуючи її на голодовку смерт, обставляє її агентами поліції, котрі садять кожний крок скерований до звільнення чоловіка, сина, брата, безправно посадженого у в'язницю, словом на кожного кроці чиниться перешкода.

В'язень.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ НА ВИЩІЙ ОСВІТНІЙ КУРС.

П. Францевич, Ендіян, Алта.	5.00
Відділ ТУРФДім в Колмен, Алта.	15.10
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Саскатун, Саск.	7.00
Відділ ТУРФДім в Верітін, Саск.	25.25
Відділ ТУРФДім в Кемок, Саск.	25.30
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Колмен, Алта.	15.00
Відділ Р.З.Т. в Сейнт Кетерін, Онт.	10.00
Відділ ТУРФДім в Іст Килдона, Ман.	12.50
П. Ордич, Вінніпег, Ман.	2.00
М. Гаврисиш, Вінніпег, Ман.	5.00
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Форт Френсес, Онт.	14.00
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Мус Дю, Саск.	6.00
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Енсонвілл, Онт.	10.00
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Ошаве, Онт.	3.50
Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Беверлі, Алта.	10.00
Відділ ТУРФДім в Келгарі, Алта.	22.50
Товариство ТУРФДім в Канора, Саск.	10.00

ДО ЦЕНТРАЛЬНОГО ВИКОНАВЧОГО КОМПІТЕТУ ТУРФДІМ.
Ендіян, Алта.
Дорогі Товариші!
Посылаю на Вашу адресу поштовою переказ на суму \$5.00, на Вищій Освітній Курс, бо знаю, що мій обов'язком, як члена свідомого робітника, є підтримати цю першу робітничу школу.
Та щоби доказати, що я не слова, а ділами поможу цьому яду, впривнесу на цьому місці, що буду збирати по \$2.50 на цю школу місяць, аж до укінчення курсу. Цей перший \$5.00 прошу почитати мені за місяць листопада і грудня.
Хто слайдуючи з Вас, товариші читачі "УР.В.", має мій садок? Він тепер буде садити в часосліві того з вас слайдуючий згодиться помагати мені даю через протий свій місяць.
З товаришським привітом,
Н. Францевич.
Вінніпег, Ман.
Дорогі Товариші!
Складаю \$2.00 на В.О.К. як мое оподаткування за другу половину листопада 1925.
З товаришським привітом,
П. Ордич.
Сент Кетерін, Онт.
Дорогі Товариші!
Ми, члени Відділу Р.З.Т., розуміючи значення Вишого Освітнього Курсу для українського робітника й фінансистів в Канаді, ухвалили на нашій засіданні вислати на початок на цю

Д. Д. ЛЕЩИШИН БРЕШЕ.
Кюберленд Гав, Саск.
Дорогі Товариші!
До Редакції "Укр. Роб. Вістей". Товаришу Редактор!
Я, бувши Українським Сьогодні Стрільцем, дуже зацікавився тим, що написав в "Укр. Голосі" Д. Д. Лещишина і обширно відповідо пролетарського письменника М. Ірчана. Мушу признати, що відповіді ті Ірчана викликають велике зацікавлення так між членами робітничих організацій, як і між їх ворогами. Даремо "Укр. Голосі" каже, що ніхто не годен заговорити собі того, що пише ті Ірчан в "УР.В.". Люди читають з великою увагою і все пам'ятають, а сіном викривляють тут же не можна.
В "Укр. Голосі" з 41 з 14 жовтня 1925 р., в статті Д. Д. Лещишина під назвою "Мельничук і Шеремет", виставляв між іншими, що Степан Мельничук був в загоні "отамана" Шеленя і брав участь в наступі на денікінців на м. Жмеринку в січні 1920 р. Хот ті Ірчан вже опрорнуха це, але як один з учасників того наступу, заявляю теж, що твердження Д. Д. Лещишина цілком неправдиве. Неправдиве воно тому, що:
1. В перших днях січня 1920 р., з'явився Жмеринку від Денікіних "подільський повстанський загін", під командуванням майора Мельничука, третій сьочинський полк Стецюка (Сьочинський корпус був не галицький, а придніпровський).
"Отаман" Шеленя в цьому часі наспівав з м. Хмельника і з'явив м. Літун на Подолі і мав продовжити наступ на Летичів, що противорічить Лещишиному.
2. В той самий час, як й десятки української Галицької Армії, належав до першої галицької етпної сотні, постій якої був в Прокуріві, командантом цієї сотні був сотник Олександр.
3. Сотню разом прийшов до м. Жмеринки тому, що Поділь по якихсь антагоністичні лінії Денікіна і Ірчана, щоб не попусти в польський полон, довелось опустити Прокурів.
Другого дня по прийїді до Жмеринки, окола десятигодини переїзду поїздом, на товаришій стайці, четар етпної сотні зробив збірку ціної сотні і вибрав найздорівіших шістьдесять стрільців, до яких належав і я, наказав нам забрати добрі кріси і всі набой, та поїв нас в місто, а річ наш залишилися в вагонах.
В місті залучили ми з повстанцями, які вже наступали від Браїлова. В час нашого переїзду до повстанців, був однін стрілець тяжко поранений, що й помер третнього дня після того! По занятті міста нами відїї з'явив великий буїлюнок в середній місті і ми з крісами в руках чекали на протинасті Денікіних.
Під вечер робили ми службу по деяких головних містах. Самий я був службовцем на залізничному двірці, де був теж полковник Стецюк.
Степан Мельничук був Укр. Сьочин Стрільцем, а в наступі на Жмеринку не брав участі ні один Укр. Сьоч. Стрілець, тільки 60-тх стрільців етпної сотні, яка не входила в склад бригади УСС.
3. Значучо теж, що я знав дуже добре особисто Степана Мельничука з Вишого УСС з липня Дюльського, бо оба ми були разом в одній четі і тоді, підчас наступу повстанців на Жмеринку, ті Мельничука між повстанцями не було, як також не було ні одного УСС окрім мене, але з той час я не належав до бригади УСС.
Зараз другого дня по занятті Жмеринки, організується міський революційний комітет, який й управляв містом.
4. Підчас операцій повстанців червоних ватаг осіню 1922 р. в Гали-

чизі хоч малу жертву, але шкуру. В цьому листі посылаємо Вам поштовою переказ на суму \$10.00, а в скорий час сподїється від нас більше.
З товаришським привітом,
Н. Котиский, секр.-скарбник.

СПРОСТУВАННЯ.
В 130. числі "УР.В." було подано між іншими жертводавцями на Вищій Освітній Курс і жертву від жінки, що в цьому місці, що буду збирати по \$2.50 на цю школу місяць, аж до укінчення курсу. Цей перший \$5.00 прошу почитати мені за місяць листопада і грудня.

Ц.В.К. ТУРФДІМ.
ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.
Д. У. Шмицік, Алта. — Віримо, що так було, як Ви пишете, але для хроніки не буде аргументом, тому й не містимо.
І. О. Мус Дю, Саск. — Про поіві і їх відпори не пишемо. Фінити про загальне життя робітництва у Вашій місцевості.
І. Д. Лондон, Онт. — Про цього "добродія" писалося вже в "Укр. Роб. Вістях" і немає потреби ще раз повторювати перед ним наші організації.
Товариші! Відновляйте переказу на "Укр. Роб. Вісти".

ці, в сидів в той час по давниських тюрмах в Бригідах і на Баторого і пально стежив за всім новинами в пресі і нічого такого, що тепер твердить якийсь Лещишин в "Укр. Голосі", я не зустрічав. Читав я і про заступ Мельничука, Шеремети та інших членів "двайцятки" в Чорткові і нічого подібного, що вкривить теїпер "Укр. Голосі", не чув. Брекія Д. Д. Лещишина і "Укр. Голосу" така очевидна, що просто тяжко повірити, що можна в сьогоднішних часах так безстыдно і прикладно брехати. Але цією брехнею "Укр. Голосі" сам собі зрадив велике число тих, що до цього часу сик так піддержували його, або бодай читали. Сьогодні яні одважаю і все пам'ятають, а сіном викривляють тут же не можна.
В "Укр. Голосі" з 41 з 14 жовтня 1925 р., в статті Д. Д. Лещишина під назвою "Мельничук і Шеремет", виставляв між іншими, що Степан Мельничук був в загоні "отамана" Шеленя і брав участь в наступі на денікінців на м. Жмеринку в січні 1920 р. Хот ті Ірчан вже опрорнуха це, але як один з учасників того наступу, заявляю теж, що твердження Д. Д. Лещишина цілком неправдиве. Неправдиве воно тому, що:
1. В перших днях січня 1920 р., з'явився Жмеринку від Денікіних "подільський повстанський загін", під командуванням майора Мельничука, третій сьочинський полк Стецюка (Сьочинський корпус був не галицький, а придніпровський).
"Отаман" Шеленя в цьому часі наспівав з м. Хмельника і з'явив м. Літун на Подолі і мав продовжити наступ на Летичів, що противорічить Лещишиному.
2. В той самий час, як й десятки української Галицької Армії, належав до першої галицької етпної сотні, постій якої був в Прокуріві, командантом цієї сотні був сотник Олександр.
3. Сотню разом прийшов до м. Жмеринки тому, що Поділь по якихсь антагоністичні лінії Денікіна і Ірчана, щоб не попусти в польський полон, довелось опустити Прокурів.
Другого дня по прийїді до Жмеринки, окола десятигодини переїзду поїздом, на товаришій стайці, четар етпної сотні зробив збірку ціної сотні і вибрав найздорівіших шістьдесять стрільців, до яких належав і я, наказав нам забрати добрі кріси і всі набой, та поїв нас в місто, а річ наш залишилися в вагонах.
В місті залучили ми з повстанцями, які вже наступали від Браїлова. В час нашого переїзду до повстанців, був однін стрілець тяжко поранений, що й помер третнього дня після того! По занятті міста нами відїї з'явив великий буїлюнок в середній місті і ми з крісами в руках чекали на протинасті Денікіних.
Під вечер робили ми службу по деяких головних містах. Самий я був службовцем на залізничному двірці, де був теж полковник Стецюк.
Степан Мельничук був Укр. Сьочин Стрільцем, а в наступі на Жмеринку не брав участі ні один Укр. Сьоч. Стрілець, тільки 60-тх стрільців етпної сотні, яка не входила в склад бригади УСС.
3. Значучо теж, що я знав дуже добре особисто Степана Мельничука з Вишого УСС з липня Дюльського, бо оба ми були разом в одній четі і тоді, підчас наступу повстанців на Жмеринку, ті Мельничука між повстанцями не було, як також не було ні одного УСС окрім мене, але з той час я не належав до бригади УСС.
Зараз другого дня по занятті Жмеринки, організується міський революційний комітет, який й управляв містом.
4. Підчас операцій повстанців червоних ватаг осіню 1922 р. в Гали-

чизі хоч малу жертву, але шкуру. В цьому листі посылаємо Вам поштовою переказ на суму \$10.00, а в скорий час сподїється від нас більше.
З товаришським привітом,
Н. Котиский, секр.-скарбник.

СПРОСТУВАННЯ.
В 130. числі "УР.В." було подано між іншими жертводавцями на Вищій Освітній Курс і жертву від жінки, що в цьому місці, що буду збирати по \$2.50 на цю школу місяць, аж до укінчення курсу. Цей перший \$5.00 прошу почитати мені за місяць листопада і грудня.

Ц.В.К. ТУРФДІМ.
ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.
Д. У. Шмицік, Алта. — Віримо, що так було, як Ви пишете, але для хроніки не буде аргументом, тому й не містимо.
І. О. Мус Дю, Саск. — Про поіві і їх відпори не пишемо. Фінити про загальне життя робітництва у Вашій місцевості.
І. Д. Лондон, Онт. — Про цього "добродія" писалося вже в "Укр. Роб. Вістях" і немає потреби ще раз повторювати перед ним наші організації.
Товариші! Відновляйте переказу на "Укр. Роб. Вісти".

н, в сидів в той час по давниських тюрмах в Бригідах і на Баторого і пально стежив за всім новинами в пресі і нічого такого, що тепер твердить якийсь Лещишин в "Укр. Голосі", я не зустрічав. Читав я і про заступ Мельничука, Шеремети та інших членів "двайцятки" в Чорткові і нічого подібного, що вкривить теїпер "Укр. Голосі", не чув. Брекія Д. Д. Лещишина і "Укр. Голосу" така очевидна, що просто тяжко повірити, що можна в сьогоднішних часах так безстыдно і прикладно брехати. Але цією брехнею "Укр. Голосі" сам собі зрадив велике число тих, що до цього часу сик так піддержували його, або бодай читали. Сьогодні яні одважаю і все пам'ятають, а сіном викривляють тут же не можна.
В "Укр. Голосі" з 41 з 14 жовтня 1925 р., в статті Д. Д. Лещишина під назвою "Мельничук і Шеремет", виставляв між іншими, що Степан Мельничук був в загоні "отамана" Шеленя і брав участь в наступі на денікінців на м. Жмеринку в січні 1920 р. Хот ті Ірчан вже опрорнуха це, але як один з учасників того наступу, заявляю теж, що твердження Д. Д. Лещишина цілком неправдиве. Неправдиве воно тому, що:
1. В перших днях січня 1920 р., з'явився Жмеринку від Денікіних "подільський повстанський загін", під командуванням майора Мельничука, третій сьочинський полк Стецюка (Сьочинський корпус був не галицький, а придніпровський).
"Отаман" Шеленя в цьому часі наспівав з м. Хмельника і з'явив м. Літун на Подолі і мав продовжити наступ на Летичів, що противорічить Лещишиному.
2. В той самий час, як й десятки української Галицької Армії, належав до першої галицької етпної сотні, постій якої був в Прокуріві, командантом цієї сотні був сотник Олександр.
3. Сотню разом прийшов до м. Жмеринки тому, що Поділь по якихсь антагоністичні лінії Денікіна і Ірчана, щоб не попусти в польський полон, довелось опустити Прокурів.
Другого дня по прийїді до Жмеринки, окола десятигодини переїзду поїздом, на товаришій стайці, четар етпної сотні зробив збірку ціної сотні і вибрав найздорівіших шістьдесять стрільців, до яких належав і я, наказав нам забрати добрі кріси і всі набой, та поїв нас в місто, а річ наш залишилися в вагонах.
В місті залучили ми з повстанцями, які вже наступали від Браїлова. В час нашого переїзду до повстанців, був однін стрілець тяжко поранений, що й помер третнього дня після того! По занятті міста нами відїї з'явив великий буїлюнок в середній місті і ми з крісами в руках чекали на протинасті Денікіних.
Під вечер робили ми службу по деяких головних містах. Самий я був службовцем на залізничному двірці, де був теж полковник Стецюк.
Степан Мельничук був Укр. Сьочин Стрільцем, а в наступі на Жмеринку не брав участі ні один Укр. Сьоч. Стрілець, тільки 60-тх стрільців етпної сотні, яка не входила в склад бригади УСС.
3. Значучо теж, що я знав дуже добре особисто Степана Мельничука з Вишого УСС з липня Дюльського, бо оба ми були разом в одній четі і тоді, підчас наступу повстанців на Жмеринку, ті Мельничука між повстанцями не було, як також не було ні одного УСС окрім мене, але з той час я не належав до бригади УСС.
Зараз другого дня по занятті Жмеринки, організується міський революційний комітет, який й управляв містом.
4. Підчас операцій повстанців червоних ватаг осіню 1922 р. в Гали-

чизі хоч малу жертву, але шкуру. В цьому листі посылаємо Вам поштовою переказ на суму \$10.00, а в скорий час сподїється від нас більше.
З товаришським привітом,
Н. Котиский, секр.-скарбник.

СПРОСТУВАННЯ.
В 130. числі "УР.В." було подано між іншими жертводавцями на Вищій Освітній Курс і жертву від жінки, що в цьому місці, що буду збирати по \$2.50 на цю школу місяць, аж до укінчення курсу. Цей перший \$5.00 прошу почитати мені за місяць листопада і грудня.

Ц.В.К. ТУРФДІМ.
ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІ.
Д. У. Шмицік, Алта. — Віримо, що так було, як Ви пишете, але для хроніки не буде аргументом, тому й не містимо.
І. О. Мус Дю, Саск. — Про поіві і їх відпори не пишемо. Фінити про загальне життя робітництва у Вашій місцевості.
І. Д. Лондон, Онт. — Про цього "добродія" писалося вже в "Укр. Роб. Вістях" і немає потреби ще раз повторювати перед ним наші організації.
Товариші! Відновляйте переказу на "Укр. Роб. Вісти".

МОЇ ВРАЖІННЯ У ВІННІПЕГУ.
До Вінніпегу я прийїхав пару тижнів тому і дуже мене цікавило приглянутися організованому життю робітників. Я бачу, що товариші не сплять, бо кожного тижня відіграють представлення і концерти і товариші в ролях відзначаються знаменито. В драмі ті Ірчана "Палемна Галичина" товариші вивалялися знаменито, а особливо Оленка. Ці товаришки здаться не грає роль на сцені, але переживає на ділі. Отже я бачу, як товариші спонюють свій обов'язок бадоро, жаваю, з повинним зацікавленням. Так Коли ми член по його забаві до праці-стале цілком необхідній до тої наші Р.З.Т. дає йому певну заповнюваність. Ну а що, каже панко, наша компанія товаришів не з'являлася в котрої українських патріотів, а після боротьбу з ними. Боротьбою на-ліваю я ті помю, що, як кажуть, таїлих завзятих виборців тут це не було. Бороти завзятими робітни українські робітничі голоси, укр. патріоти поставили, як відомо, свого командана Якимчука і уживали всіляких можливих і неможливих способів, щоб не допустити до вибору т. Попонича. Помію всяких погроз, в роді того, що з роботи понаганяють, хто буде госуєвати на Попонича і т. д., де цей хороби не буде, вминовать цей свідоме робітництво не з'являлося в 2,025 членів робітників і робітниць віддали свої голоси на т. Попонича. Що-ж пані? Хвалилися, що мають 38 організацій і 5,000 членів (як почули пані, що т. Попонич кандидат, помію того, що писали в своїх листах, що ніколи не годяться з Лещу-Татарями в Москалями, бо це найбільші вороги укр. народа, в одну мить погодилися і спільними силами працювали проти робітничого кандидата на адермана т. Попонича і з яких 5,000 членів їхніх русьсько-польських і інших якихсь там організацій, найшлося щось поверх 1,200 голосів для Якимчука і то з них в багатотисяч робітників, що не розб'ярають правди і неправди, не розуміють, що їм "рідне", а що "ворожє" б'ються, що отец не дасть прощення і трітій за це, що перечитають робітничу газету чи книжку. А ще тому, щоб не переступити шестої годовини, котру вони вшумали в 1921 році, а шани з тим? "Тітїтїтї"? — питає. Ні, кажу, як перетим не знали, що каже Р.З.Т., а тепер вже, булетя знати та ще й другим скажуть: "Лаш оравіт", сказав український панко, і пишні. На укрої місці я заклинаю всіх українських робітників ставати членами Р.З.Т., а тоді такі панки не подивуються, як можна наєрвати так Р.З.Т., платити лише \$1.00 місячно. А будьмо певні, що наєрвамо, бо чим більше певні, тим і леще дає нас. Хай живе Р.З.Т!

ПОБАЛАКАЛИ.
Вест Форт Вайли, Онт.
На днях прийшло до мене двоє панків: один Англієць а другий Українець. Спитали мене ці панки, чи плачу я асекурацію для дітей. Я відповів коротко, що ні. О, то лже, каже Англієць. Ви собі це легко кажете, а це має велике значіння. Одно, що коли-б наша дитина померла, то ви дастете \$35.00, а друге, ті гроші, ви можете вибрати по десятих роках для своєї дитини. Ну, а ви просите? — питає мене Англієць. Працюю, кажу. І за себе також не платите? За себе то я плачу, відповів я йому. А в котрій компанії? В "компанії Робітничого Заповного Товариства" в Вінніпегу. Ов, а це що за таке заповне товариство? — питає англійською панко. Товариство, до котрого вже належить велике число українських робітників, кажу я і йому, саме воно робітничє. А як-же ви платите? — питає. Плачу одного долара місячно, за це по мій смерті, діти мій отримують \$400.00. А що найважливіше, на випадок слабости кожного наш член платє \$10.00 місячно!
Мій панко почав доказувати різними "фактами", що така компанія ніколи не може наєрвати. Платити лише \$1.00 місячно, а діставати \$10.00 місячно!
Та це ще не все, перебив, я його. Коли ми член по його забаві до праці-стале цілком необхідній до тої наші Р.З.Т. дає йому певну заповнюваність. Ну а що, каже панко, наша компанія товаришів не з'являлася в котрої українських патріотів, а після боротьбу з ними. Боротьбою на-ліваю я ті помю, що, як кажуть, таїлих завзятих виборців тут це не було. Бороти завзятими робітни українські робітничі голоси, укр. патріоти поставили, як відомо, свого командана Якимчука і уживали всіляких можливих і неможливих способів, щоб не допустити до вибору т. Попонича. Помію всяких погроз, в роді того, що з роботи понаганяють, хто буде госуєвати на Попонича і т. д., де цей хороби не буде, вминовать цей свідоме робітництво не з'являлося в 2,025 членів робітників і робітниць віддали свої голоси на т. Попонича. Що-ж пані? Хвалилися, що мають 38 організацій і 5,000 членів (як почули пані, що т. Попонич кандидат, помію того, що писали в своїх листах, що ніколи не годяться з Лещу-Татарями в Москалями, бо це найбільші вороги укр. народа, в одну мить погодилися і спільними силами працювали проти робітничого кандидата на адермана т. Попонича і з яких 5,000 членів їхніх русьсько-польських і інших якихсь там організацій, найшлося щось поверх 1,200 голосів для Якимчука і то з них в багатотисяч робітників, що не розб'ярають правди і неправди, не розуміють, що їм "рідне", а що "ворожє" б'ються, що отец не дасть прощення і трітій за це, що перечитають робітничу газету чи книжку. А ще тому, щоб не переступити шестої годовини, котру вони вшумали в 1921 році, а шани з тим? "Тітїтїтї"? — питає. Ні, кажу, як перетим не знали, що каже Р.З.Т., а тепер вже, булетя знати та ще й другим скажуть: "Лаш оравіт", сказав український панко, і пишні. На укрої місці я заклинаю всіх українських робітників ставати членами Р.З.Т., а тоді такі панки не подивуються, як можна наєрвати так Р.З.Т., платити лише \$1.00 місячно. А будьмо певні, що наєрвамо, бо чим більше певні, тим і леще дає нас. Хай живе Р.З.Т!

ПЕРЕГОНИ.

ПЕТРО ПАНЧ.
(Докінчення.)
— Ага, ну гаразд, — сказав тов. Петро й собі присів до циліндрів: — Слушайте-ж, я вам скажу, лев нього душа: — Оце магнет, — і він показав повз циліндрів на маленького жбанчика, — воно дає іскру, а напромі стоїть корбюратор, який подає й розпоршує бензін. А далі робота йде вже, як у паровику.
— Значит, тільки сидіти та й їд. І швидко-ж воно бігає?
Тов. Петро дринкував в умі й сказав: — Разів у десятеро швидче, ніж добрі коні. Дід аж перекрестився:
— Хай біг милує, це-б від моєї кобиля й кісток не позбавра.
— Колис і ви будете навіть снопи на авто возити.
— Та в нас уже секретар купив собі таку смакотку, що на двоє колесак крутиться, та лише трічі оперезався на вулиці та більше й не дурів, бо до нашого брата це не пристає.
Товариші, що був у кожанці, по вченому сказав:
— Доки, діду, не наумчишся, доти не научишся.
— Ви чуєте, — відказав діду: — дурному вчитись, що мертвою лічнтись.
І він так незвезливо махнув рукою, що аж геїнув по-кляксону. Кляксон гіркнув, а дід від несподіванки аж підскочив.
— Ось вона де сидить, скажена собака, а я думаю, що в неї спереть горлянка.
Товариші вседо засміялись, а дід, щоб захвати своє замішане обличчя, почав заглядати під низ шофера:
— А мабуть німецька оце штука? — зап-

тав він, замітаючи бороду, як шакаброю, по-рох з дороги.
— Англієська, — відказав товаришу у кожанці.
— Англієська? А мені салдат один казав, що німецька.
Товариші переглянулися:
— Англієська, — знову відказав товаришу у кожанці: — Ось написане по англійськи: "Austen", — значить англійська.
— Та то тільки так пишуть, а вона — німецька. Мені говорив такий практикант, що й сам у Німцях був.
Шофер уже сидів коло стерна й заставляв машину машину кашлати й чхати.
Сіли до машини й ласажирі. Автомобіль крякнув, зірвався й стрибнувши на толочу, зарверну назад. Товариші привітно кинули головами до діду й запорозились курявою.
Дід здивовано помахав в повітрі пужалом і крикнув у слід:
— На шлях таки? Ну, я там скажу, щоб на вас чекали.
І підтюпцем кинувшись до воза, закрячав у же до баби:
— Держи, держи віжки!
Захеканившись дід прибіг до воза й цупко схопив віжки в свої руки. Ставши на обода, він заліз на полудрабок і покочу на коняку, але він не рухався. Тоді дід повернув пужалом в руках і дїставачи бичем з лівниці по ребрах кобиля крикнув:
— Ну, ти, радіатор, може й тебе конус зайв?
Коби

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДВОЄ СВЯТ.

Оттава, Онг.

Старанням відділу ТУРФДІМ в Оттаві для 8 листопада відсвятковано осму річницю Жовтневої революції в Росії. Відсвятковано концерт-митингом. Свято відзначили Т. Угрінович промовою і поєднаним присутнім програмою, в котру входили деклямації, спів і реферат. На початку програми відіграв «Похоронний марш», а відтак відбулися деклямації і спів. На повільній програмі Т. Бонн забрав слово і поєднаним присутнім деклямації Жовтневої революції в Росії для повенноє цього свята. Відтак відбулися деклямації і спів, а найбільше вражіння зробили на присутніх виступи малих дітей з деклямаціями. При кінці програми Т. Угрінович забрав слово і поєднаним присутнім деклямації Жовтневої революції в Росії для повенноє цього свята. Відтак відбулися деклямації і спів, а найбільше вражіння зробили на присутніх виступи малих дітей з деклямаціями.

СВЯТО В БІНФЕИТ, САСК.

Для 11 листопада, як в різних місцевостях, так і в Бінефейт українські робітники відсвяткували третю річницю смерті Мельничука, Шеремети й Целка, яких розстріляв польська шкваста в 1922 році під зуррами в Чорткові. В той день відбувся концерт-митинг в Укр. Роб. Домі драму «Назад в Галичину». Понімьмо того, що робітники мешкають по чотирь і п'ять миль від Укр. Роб. Дому, не зважаючи на свою тяжку щоденну працю, прибули тою дня численні, щоб віддати належну честь покійним борцям. Сала Укр. Роб. Дому була заповнена по береги і багато робітників примушені були вернутися до дому з браку місць.

ПІДЗЕМНА ГАЛИЧИНА.

В суботу, 28 листопада, при переповненій залі відіграно в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу найновішу драму Т. Ірчана «Підземна Галичина». Грали її курсанти В.О.К. при допомозі кількох осіб з драмгуртка при Укр. Роб. Домі.

В ЧЕШТЬ ЖОВТНЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В РОСІЇ.

Кічнер, Онг.

В невідомо, 8 листопада робітничі і робітничий Кічнер і Вітерго відсвяткували осму річницю жовтневої революції. Свідомо робітничі цільовою світа шану цей день, але тимчасово на мітинг, але в Кічнер і Вітерго лише гурток організаційних робітників і їх симпатиків зійшлися на це свято, а решта блуоділи.

«ВІКРУТИВСЯ СІНОМ».

Гемілтон, Онг.

Думаю, що читачі «Укр. Роб. Висті» знають про оповідання, як то два панічки пішли на село дурити людей, але коли одного разу попали в безвидне положення, то викрутилися сіном! Недавно тому подібне сталося також і в Гемілтоні.

ДО ОДНОСЕЛЬЦЬАН СЕЛА ЧЕРНИЦЬ, ГАЛИЧИНА.

Поважаний Товариші! — бувши членами читальні в Черниці!

ПАМ'ЯТІ ГЕРОІВ.

Медвіска, Гет, Ата.

В невідомо 15 листопада відбувся в Укр. Роб. Домі в Медвісці Гет величний концерт-митинг присвячений третій річниці смерті борця революції Степана Мельничука, Петра Шеремети й Івана Целка.

ПІВАЧАНА РАДА.

Гонор, Мая.

Дорогі Товариші! Прощу поквитувати виказ імен жертводавців, що зложили свої ширі датки на закупку штурнової ноги для Дмитра Дутки в Гонор, якому віддали ногу в шпиталі. Збіркову грошей зняли І. Цибульський, Гео. Дарійчук і Гео. Постолок.

ДЮМ'ЯНИ.

Дюм'яни, Гет, Ата.

В невідомо 15 листопада відбувся в Укр. Роб. Домі в Дюм'яні Гет величний концерт-митинг присвячений третій річниці смерті борця революції Степана Мельничука, Петра Шеремети й Івана Целка.

ДОНАНИ.

Донани, Гет, Ата.

В невідомо 15 листопада відбувся в Укр. Роб. Домі в Донані Гет величний концерт-митинг присвячений третій річниці смерті борця революції Степана Мельничука, Петра Шеремети й Івана Целка.

ОПОВІСТКИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ З ІСТ КИЛДОНАН.

Місячні збори членів У.Р.Д.

В Іст Килддонан відбулися в суботу, дня 5. грудня ц. р. Так як е багато важних справ до поладження, тому всі члени обовязково повинні зійтись на час. Збори відкривається в 8. годині вечером.

Велика забава з танцями устроюється в неділю, дня 6-го грудня ц. р. в У.Р.Д. в Іст Килддонан.

Забава пічнется в 2. годині по полудні а скінчиться о годині 7. вечером. Музика під проводом Н. Гуцулака.

Місячні збори Відділу Р.З.Т. в Іст Килддонан відбулися в неділю, 6. грудня ц. р. Початок зборів в годині 8. вечером.

Всі члени обовязково повинні зійтись на час.

Драмгурток при Укр. Роб. Домі в Іст Килддонан відіграє в суботу, дня 12. грудня в У.Р.Д. в Іст Килддонан драму в трох діях в перекладі М. Ірчана п. н. ЗРАДНИК.

Початок в 8.30 вечером.

Місячні збори Відділу Р.З.Т. в Вінніпегу відбулися в неділю, 6. грудня ц. р. в годині 2.30 пополуудні в салі У.Р.Д.

Справи дуже важні до вирішення, тому всі члени і членкині повинні обовязково явитися на цих зборах в означений час.

ВУВАГА ТРАНСКОНА! УВАГА! ДРАМА-КОМЕДИЯ!

Старанням Драмспівачького Гуртка при відділі ТУРФДІМ в Трансконі, відіграється в суботу, 5-го грудня 1925 р., в салі У.Р.Д. в Трансконі, надзвичайно гарну і смішну драму-комедію в трьох діях п. н. «ОХ НЕ ЛЮБИ ДВОХ».

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6. ГРУДНЯ 1925 Р. В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І СОЛІСТИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІТНОЇ ДАТКАМИ.

«СМІХ І ПРАВДА»

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилвся з друку. Цю назву поділи товаришки С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсну нагороду.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧИ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число ..... .10

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бувшого Українського Робітничого Наукового Товариства. Ціль цих зборів слідуюча: 1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошми, котрі

ЯК ЧОРТ ШУКАВ ПРАВДИ МІЖ ЛЮДЬМИ.

СТАРАННЯМ ВІДІЛІ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ДРАМГУРТОК ПРИ УКР. РОБ. ДОМІ У ВІННІПЕГУ відіграє

В СУБОТУ, 5. ГРУДНЯ, 1925 Р. В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

смішний і повчачою комедію-сатиру в 3-ох діях з дуже цікавим вступом п. н.:

ЧОРТ І ЛЮДЕ

Сама назва вже надто цікава, а що вже говорити про зміст? Де вишариються чорти — там вже зміст цікавий, бо чорти самі по собі цікаві і веселі люде. Але цей чорт, про якого тут йде мова, не тільки цікавий, але й розумний, а ще й до того на дивовиджу — чесний.

Посварився він з сатаною, тобто з чортячим царем в пеклі і сказав: «не буду більше спокшувати люде, бо люде гарні, чесні і тільки ми, чорти, зробили люде такі жадібними, завистливими». І пішов між люде шукати правди і чесности.

Де він ходив, що він робив і що він найшов — ми тут не скажемо, бо словами цього взагалі не розкажемо. Це треба бачити.

Прийдіть в суботу, 5. грудня, до Укр. Роб. Дому в Вінніпегу, а побачите, бо буде на що дивитися. Грають цю комедію наші кращі аматори. Коли-ж до того ще й в ролі чортів, то тут ще до Робітничого Дому не дідете, а вже будете сміятися. — Така то комедія.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦШНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 І 25 ЦЕНТИВ. Радимо тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

СТАРАННЯМ ВІДІЛІ ЖІНОЧОЇ СЕКЦІЇ ВІННІПЕГУ відібується

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6. ГРУДНЯ 1925 Р. В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ.

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І СОЛІСТИ. ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ. ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛІТНОЇ ДАТКАМИ.

«СМІХ І ПРАВДА»

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилвся з друку. Цю назву поділи товаришки С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсну нагороду.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧИ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число ..... .10

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бувшого Українського Робітничого Наукового Товариства. Ціль цих зборів слідуюча: 1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошми, котрі

СМІХ І ПРАВДА

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилвся з друку. Цю назву поділи товаришки С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсну нагороду.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧИ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число ..... .10

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бувшого Українського Робітничого Наукового Товариства. Ціль цих зборів слідуюча: 1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошми, котрі

СМІХ І ПРАВДА

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилвся з друку. Цю назву поділи товаришки С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсну нагороду.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧИ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число ..... .10

СПЕЦІАЛЬНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

членства бувшого Українського Робітничого Наукового Товариства. Ціль цих зборів слідуюча: 1. Щоб вже раз прийти до порядку з тими грошми, котрі

СМІХ І ПРАВДА

Такою назвою охрестили гумористичний журнал, який вже появилвся з друку. Цю назву поділи товаришки С. Дубанова, 90 В. Седар Ст., Бостон, Мас., і вона являється тою щасливою, що одержала конкурсну нагороду.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ СЛІДУЮЧИ:

На рік \$2.00
На пів року 1.25
Поодинокое число ..... .10